
Declaració conjunta dels presidents de les Cambres de Comerç de Tarragona, Reus, Valls i Tortosa.

El desgavell ferroviari: ho arreglem entre tots o repetim errors?

La inauguració del tram Vandellòs – Tarragona del Corredor Mediterrani ha estat una nova demostració d'una evidència: el disseny de les grans infraestructures té poc (o gens) en compte les necessitats que tenim al nostre territori. Això és així per dos motius. El primer, perquè la nostra massa crítica demogràfica i econòmica -tot i ser molt important- és inferior a la de les grans àrees metropolitanes com les de Madrid, Barcelona i València, que fan valer els seus interessos, un factor objectiu que se suma als habituals centralismes de Madrid i, també, de Barcelona. En el cas del Corredor Mediterrani -com va passar abans amb l'AVE entre Madrid i Barcelona- ha quedat insultantment clar que l'únic objectiu era que el temps de trajecte entre València i Barcelona fos el menor possible, obviant, un cop més, les necessitats del nostre territori. Però hi ha un altre motiu: la històrica manca d'unitat del teixit institucional i empresarial de la demarcació de Tarragona a l'hora de defensar els nostres interessos i exercir pressió per combatre aquesta tendència poc sensible a les realitats territorials que travessen aquestes grans infraestructures.

Amb el Corredor Mediterrani a Tarragona la sensació torna a ser la d'oportunitat perduda: el tren ha tornat a passar de llarg. Després de tants anys esperant, les ombres han superat amb escreix a les llums. Les Terres de l'Ebre perden freqüències de llarg recorregut, la ciutat de Tarragona també, els municipis de la costa es queden sense estació, Barcelona sembla cada cop més inaccessible per a tots i els focus d'intermodalitat del territori, com són el Port i l'Aeroport, continuen mal connectats a la xarxa ferroviària. En definitiva, el nyap ferroviari de la demarcació continua fent-se cada cop més gran i, com a conseqüència de les estratègies de campanar, en lloc de corregir déficits els ampliem. Sense oblidar que les necessitats ferroviàries van molt més enllà del Corredor Mediterrani o l'alta velocitat. Les estacions, línies i freqüències de l'interior del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre no satisfan les necessitats del territori.

Tanmateix, no és moment per a les lamentacions. Tenim l'obligació de posar-nos d'acord al territori per exercir tota la nostra pressió demogràfica i econòmica -que no és poca- per forçar mesures correctores que, amb un full de ruta clar, vagin pal·liant en els propers anys un dibuix que, tal com està ara, suposa un llast a la nostra competitivitat com a territori, tant a nivell social com empresarial. A grans trets, i de manera immediata, cal reclamar millores a les freqüències imposades per Adif i Renfe; recuperar els Euromeds, Talgo i Avant; exigir que la Generalitat millori la mobilitat interna al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre; reclamar que es torni a licitar l'Estació Intermodal de l'Aeroport de Reus, que va desaparèixer amb la crisi després d'haver tingut assignat un pressupost de 65 milions d'euros; concretar un calendari d'inversions per a les línies de rodalies de la demarcació, que es troben en un estat vergonyós; i resoldre d'una vegada per totes les necessitats de transport de mercaderies dels nostres sectors econòmics.

És evident que, tot plegat, només ho assolirem des de la unitat. Als sectors empresarials, ho tenim clar. Per això les quatre Cambres de Comerç de la demarcació de Tarragona, en aquesta nova etapa que va començar el mes de maig de 2019, estem treballant plegats en la confecció d'un full de ruta clar i realista de com posar remei als dèficits que hipotequen el nostre futur com a territori. En aquest sentit, ens felicitem que la Generalitat i diversos ajuntaments convoquin una reunió del Pacte per a les Infraestructures per al proper 5 de febrer per dibuixar una estratègia que tingui com a objectiu corregir el desgavell. Però no podem acceptar que aquest organisme -creat el mes d'abril de 2018- no integri les Cambres de Comerç com a representants legítims del teixit empresarial. Perquè la nostra capacitat d'exercir pressió surt molt reforçada si compta amb dues potes: la institucional i l'empresarial, la social i l'econòmica. I, també, perquè les infraestructures són fonamentals per a la competitivitat de les empreses, la principal font de creació de riquesa i de progrés que té un territori. No té sentit, doncs, que els criteris empresarials no estiguin sobre la taula. Si no ho fem així, ens tornarem a equivocar. I ja no ens podem permetre més errors.

Tortosa, a 17 de gener de 2020.

Laura Roigé, Presidenta de la Cambra de Comerç de Tarragona
Jordi Just, President de la Cambra de Comerç de Reus
Paco Faiges, President de la Cambra de Comerç de Tortosa
Josep Maria Rovira, President de la Cambra de Comerç de Valls